

Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

► B **DIRECTIVA 2010/31/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**

din 19 mai 2010

privind performanța energetică a clădirilor

(reformare)

(JO L 153 18.6.2010, p. 13)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
► M1	DIRECTIVA (UE) 2018/844 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI Text cu relevanță pentru SEE din 30 mai 2018	L 156	75	19.6.2018
► M2	REGULAMENTUL (UE) 2018/1999 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI din 11 decembrie 2018	L 328	1	21.12.2018

▼ B

DIRECTIVA 2010/31/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 19 mai 2010

privind performanța energetică a clădirilor

(reformare)

Articolul 1

Obiect

(1) Prezenta directivă promovează îmbunătățirea performanței energetice a clădirilor în cadrul Uniunii, ținând cont de condițiile climatice din exterior și de condițiile locale, precum și de cerințele legate de climatul interior și de raportul cost-eficiență.

(2) Prezenta directivă stabilește cerințe cu privire la:

(a)

cadrul general comun pentru o metodologie de calcul al performanței energetice integrate a clădirilor și a unităților acestora;

(b)

aplicarea cerințelor minime în cazul performanței energetice a clădirilor noi și a noilor unități ale acestora;

(c)

aplicarea cerințelor minime în cazul performanței energetice a:

(i)

clădirilor existente, unităților de clădire și elementelor de clădire care sunt supuse unor lucrări importante de renovare;

(ii)

elementelor care fac parte din anvelopa clădirii și care au un impact semnificativ asupra performanței energetice a anvelopei clădirii atunci când sunt modernizate sau înlocuite; și

(iii)

sistemelor tehnice ale clădirilor, ori de câte ori acestea sunt instalate, înlocuite sau îmbunătățite;

(d)

planurile naționale pentru creșterea numărului de clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero;

(e)

certificarea energetică a clădirilor sau a unităților acestora;

(f)

inspecția periodică a sistemelor de încălzire și de climatizare din clădiri; și

(g)

sistemele de control independent al certificatelor de performanță energetică și al rapoartelor de inspecție.

(3) Cerințele stabilite în prezenta directivă sunt cerințe minime și nu împiedică niciun stat membru să mențină sau să introducă măsuri mai stricte. Măsurile respective trebuie să respecte Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Ele sunt notificate Comisiei.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții:

1.

„clădire” înseamnă o construcție cu acoperiș și pereți în care energia este utilizată pentru a se regla climatul interior;

2.

„clădire al cărei consum de energie este aproape egal cu zero” înseamnă o clădire cu o performanță energetică foarte ridicată, stabilită în conformitate cu anexa I. Necesarul de energie aproape egal cu zero sau foarte scăzut ar trebui să fie acoperit, într-o foarte mare măsură, cu energie din surse regenerabile, inclusiv cu energie din surse regenerabile produsă la fața locului sau în apropiere;

▼ M1

3.

„sistem tehnic al clădirii” înseamnă echipamente tehnice pentru încălzirea spațiului, răcirea spațiului, ventilare, apă caldă menajeră, iluminat incorporat, automatizarea și controlul clădirii, generarea de energie electrică *in situ* sau o combinație a acestora, inclusiv acele sisteme care folosesc energie din surse regenerabile, ale unei clădiri sau ale unei unități de clădire;

▼ M1

3a.

„sistem de automatizare și de control al clădirii” înseamnă un sistem care cuprinde toate produsele, software-ul și serviciile de inginerie care pot sprijini funcționarea eficientă din punct de vedere energetic, economică și sigură a sistemelor tehnice ale unei clădiri prin controale automate și prin facilitarea gestionării manuale a respectivelor sisteme tehnice ale clădirii;

▼B

4.
„performanță energetică a unei clădiri” înseamnă cantitatea de energie calculată sau măsurată necesară pentru a se asigura necesarul de energie în condițiile utilizării normale a clădirii, care presupune, între altele, energia utilizată pentru încălzire, răcire, ventilare, apă caldă și iluminat;
5.
„energie primară” înseamnă energie din surse regenerabile și neregenerabile, care nu a trecut prin niciun proces de conversie sau transformare;
6.
„energie din surse regenerabile” înseamnă energie din surse regenerabile nefosile, respectiv: eoliană, solară, aerotermală, geotermală, hidrotermală și energia oceanelor, energia hidroelectrică, biomasa, gazul de fermentare a deșeurilor, gazul provenit din instalațiile de epurare a apelor reziduale și biogazul;
7.
„anvelopă a clădirii” înseamnă elementele integrate ale unei clădiri care separă interiorul acesteia de mediul exterior;
8.
„unitate a clădirii” înseamnă o secțiune, un etaj sau un apartament dintr-o clădire care este conceput sau modificat pentru a fi utilizat separat;
9.
„element al clădirii” înseamnă un sistem tehnic al clădirii sau un element al anvelopei clădirii;
10.
„renovare majoră” înseamnă renovarea unei clădiri în cazul căreia:
 - (a)
costul total al renovării referitoare la anvelopa clădirii sau la sistemele tehnice ale acesteia depășește 25 % din valoarea clădirii, excluzând valoarea terenului pe care este situată clădirea; sau
 - (b)
peste 25 % din suprafața anvelopei clădirii este supusă renovării.Statele membre pot alege să aplice opțiunea (a) sau opțiunea (b);
11.
„standard european” înseamnă un standard adoptat de Comitetul European de Standardizare, de Comitetul European de Standardizare Electrotehnică sau de Institutul European de Standarde în Telecomunicații și pus la dispoziția publicului;
12.
„certificat de performanță energetică” înseamnă un certificat recunoscut de un stat membru sau de o persoană juridică desemnată de acesta, care indică performanța energetică a unei clădiri sau a unei unități a acesteia, calculată în conformitate cu o metodologie adoptată în conformitate cu articolul 3;
13.
„cogenerare” înseamnă producerea simultană, în același proces, a energiei termice și a energiei electrice și/sau a energiei mecanice;
- 14.

„nivel optim din punctul de vedere al costurilor” înseamnă nivelul de performanță energetică care determină cel mai redus cost pe durata normată de funcționare rămasă, unde:

(a)

costul cel mai redus este stabilit ținându-se seama de costurile de investiție legate de energie, de costurile de întreținere și exploatare (inclusiv costurile și economiile privind energia, categoria clădirii vizate, veniturile din energia produsă), după caz, și de costurile de eliminare, după caz; și

(b)

durata normată de funcționare este stabilită de fiecare stat membru. Acesta se referă la durata normată de funcționare rămasă a unei clădiri, cerințele de performanță energetică fiind stabilite pentru clădire în ansamblu, sau la durata normată de funcționare rămasă a unui element al clădirii, cerințele de performanță energetică fiind stabilite pentru elementele clădirii.

Nivelul optim din punctul de vedere al costurilor se situează în intervalul nivelurilor de performanță în care analiza cost-beneficiu calculată pe durata normată de funcționare este pozitivă;

15.

„sistem de climatizare” înseamnă o combinație a componentelor necesare pentru a asigura o formă de tratare a aerului interior, prin care temperatura este controlată sau poate fi scăzută;

▼ M1

15a.

„sistem de încălzire” înseamnă o combinație a componentelor necesare pentru a asigura o formă de tratare a aerului interior prin care se crește temperatura;

15b.

„generator de căldură” înseamnă partea unui sistem de încălzire care generează căldură utilă printr-unul sau mai multe dintre următoarele procese:

(a)

arderea de combustibili, de exemplu, într-un cazan;

(b)

efectul Joule, care are loc în elementele de încălzire ale unui sistem de încălzire cu rezistență electrică;

(c)

captarea căldurii din aerul ambiant, din aerul evacuat din instalațiile de ventilare, sau dintr-o sursă de apă sau de căldură din sol folosind o pompă de căldură;

15c.

„contracte de performanță energetică” înseamnă contractele de performanță energetică astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 27 din Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului (¹);

▼ B

16.

„cazan” înseamnă ansamblul format din corpul cazanului și arzător, destinat să transmită unor fluide căldura rezultată în urma procesului de ardere;

17.

„putere nominală utilă” înseamnă puterea termică maximă, exprimată în kW, specificată și garantată de către producător ca fiind furnizată în timpul unei exploatare continue, cu respectarea randamentului nominal indicat de fabricant;

18.

„pompă de căldură” înseamnă un mecanism, un dispozitiv sau o instalație care transferă căldura din mediul natural, de exemplu din aer, apă sau sol, către clădiri sau instalații industriale, inversând fluxul natural al căldurii, astfel încât să circule de la o

temperatură mai scăzută spre una mai ridicată. În cazul pompelor de căldură reversibile, acestea pot de asemenea transfera căldura din clădire către mediul natural;

19.

„încălzire centralizată” sau „răcire centralizată” înseamnă distribuția de energie termică sub formă de abur, apă fierbinte sau lichide răcite, de la o sursă de producție centralizată, prin intermediul unei rețele, către mai multe clădiri sau locații, în vederea utilizării sale pentru încălzirea sau răcirea spațiilor ori pentru încălzirea sau răcirea proceselor industriale;

▼ M1

20.

„microsistem izolat” înseamnă un microsistem izolat astfel cum este definit la articolul 2 punctul 27 din Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului (²).

Articolul 2a

Strategia de renovare pe termen lung

▼ M2

(1) Fiecare stat membru stabilește o strategie de renovare pe termen lung pentru a sprijini renovarea parcului național de clădiri rezidențiale și nerezidențiale, atât publice, cât și private, într-un parc imobiliar cu un nivel ridicat de eficiență energetică și decarbonizat până în 2050, facilitând transformarea eficientă din punct de vedere al costurilor a clădirilor existente în clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero. Fiecare strategie de renovare pe termen lung cuprinde:

▼ M1

(a)

o imagine de ansamblu a parcului imobiliar național, bazată, după caz, pe eșantioane statistice și pe procentul preconizat de clădiri renovate în 2020;

(b)

identificarea unor abordări eficiente din punctul de vedere al costurilor ale renovărilor relevante pentru tipul de clădire și zona climatică, ținând cont, după caz, de potențialele praguri de declanșare relevante din ciclul de viață al clădirii;

(c)

politici și acțiuni pentru stimularea renovărilor aprofundate, eficiente din punct de vedere al costurilor, ale clădirilor, inclusiv a renovărilor aprofundate efectuate în etape, și pentru sprijinirea măsurilor și a renovărilor specifice și eficiente din punct de vedere al costurilor, de exemplu prin introducerea unui sistem opțional de pașapoarte pentru renovarea clădirilor;

(d)

o imagine de ansamblu a politicilor și a acțiunilor vizând segmentele din parcul imobiliar național cu cele mai slabe performanțe, dilemele motivațiilor divergente și deficiențele pieței și o prezentare în linii mari a acțiunilor naționale relevante care contribuie la atenuarea sărăciei energetice;

(e)

politici și acțiuni vizând toate clădirile publice;

(f)

o imagine de ansamblu a inițiativelor naționale pentru promovarea tehnologiilor inteligente și a clădirilor și comunităților bine conectate, precum și a competențelor și educației în sectoarele construcțiilor și eficienței energetice; și

(g)

o estimare bazată pe date concrete a economiilor de energie preconizate și a altor beneficii mai mari, cum ar fi cele referitoare la sănătate, siguranță și calitatea aerului.

(2) Fiecare dintre statele membre, în strategia sa de renovare pe termen lung, își stabilește o foaie de parcurs cu măsuri și indicatori de progres măsurabili și stabiliți la nivel național, având în vedere obiectivul pe termen lung pentru 2050 de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră din Uniune cu 80-95 % în comparație cu 1990, pentru a garanta un parc imobiliar național cu un nivel ridicat de eficiență energetică și decarbonizat și pentru a facilita transformarea eficace din punctul de vedere al costurilor a clădirilor existente în clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero. Foaia de parcurs include etape orientative pentru 2030, 2040 și 2050 și specifică modul în care acestea contribuie la îndeplinirea obiectivelor Uniunii privind eficiența energetică în conformitate cu Directiva 2012/27/UE.

(3) Pentru a sprijini mobilizarea investițiilor în renovările necesare atingerii obiectivelor menționate la alineatul (1), statele membre facilitează accesul la mecanisme adecvate pentru:

(a)

gruparea proiectelor, inclusiv prin platforme sau grupuri de investiții și prin consorții de întreprinderi mici și mijlocii, pentru a permite accesul investitorilor, precum și pachete de soluții pentru potențialii clienți;

(b)

reducerea riscurilor percepute ale operațiunilor vizând eficiența energetică pentru investitori și sectorul privat;

(c)

utilizarea fondurilor publice pentru a mobiliza investiții suplimentare din sectorul privat sau pentru a aborda deficiențe specifice ale pieței;

(d)

orientarea investițiilor către un parc imobiliar public eficient din punct de vedere energetic, în concordanță cu orientările emise de Eurostat; și

(e)

instrumente de consiliere accesibile și transparente, cum ar fi ghișeele unice pentru consumatori și serviciile de consultanță în domeniul energetic, în ceea ce privește renovările pertinente vizând eficiența energetică și instrumentele financiare relevante.

(4) Comisia colectează și diseminează, cel puțin autorităților publice, cele mai bune practici privind mecanismele de finanțare publice și private de succes pentru renovările care vizează eficiența energetică, precum și informații referitoare la programele pentru agregarea proiectelor de renovare la scară mică în materie de eficiență energetică. Comisia identifică și diseminează cele mai bune practici cu privire la stimulentele financiare destinate renovărilor din perspectiva consumatorului, ținând seama de diferențele în ceea ce privește raportul cost-eficiență între statele membre.

(5) Pentru a-și sprijini dezvoltarea strategiei lor de renovare pe termen lung, fiecare stat membru efectuează o consultare publică privind propria strategie de renovare pe termen lung înainte de transmiterea acesteia către Comisie. Fiecare stat membru anexează la strategia sa de renovare pe termen lung un rezumat al rezultatelor consultării publice efectuate.

Pe parcursul punerii în aplicare a strategiei sale de renovare pe termen lung, fiecare stat membru stabilește modalitățile de consultare într-un mod incluziv.

(6) Fiecare stat membru anexează la strategia sa de renovare pe termen lung informații cu privire la punerea în aplicare a celei mai recente strategii ale sale de renovare pe termen lung, inclusiv cu privire la politicile și acțiunile planificate.

(7) Fiecare stat membru își poate utiliza propria strategie de renovare pe termen lung pentru a aborda protecția împotriva incendiilor și riscurile legate de activitatea seismică intensă care ar afecta renovările vizând eficiența energetică și durata de viață a clădirilor.

(8) Strategia de renovare pe termen lung a fiecărui stat membru se transmite Comisiei în cadrul planului național final integrat privind energia și clima al statului membru respectiv, menționat la articolul 3 din Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului (³). Prin derogare de la articolul 3 alineatul (1) din respectivul regulament, prima strategie de renovare pe termen lung prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol se transmite Comisiei până la data de 10 martie 2020.

Articolul 3

Adoptarea unei metodologii de calcul al performanței energetice a clădirilor

Statele membre aplică o metodologie de calcul al performanței energetice a clădirilor în conformitate cu cadrul comun general prevăzut în anexa I.

Această metodologie este adoptată la nivel național sau regional.

Articolul 4

Stabilirea cerințelor minime de performanță energetică

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că cerințele minime de performanță energetică pentru clădiri sau unitățile clădirilor sunt stabilite în vederea atingerii unor niveluri optime din punctul de vedere al costurilor. Performanța energetică se calculează în conformitate cu metodologia prevăzută la articolul 3. Nivelurile optime din punctul de vedere al costurilor sunt calculate în conformitate cu cadrul metodologic comparativ prevăzut la articolul 5, de îndată ce acest cadru este stabilit.

Statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a garanta că, pentru a atinge nivelurile optime din punctul de vedere al costurilor, se stabilesc cerințe minime de performanță energetică pentru elementele clădirilor care fac parte din anvelopa clădirilor și care au un impact semnificativ asupra performanței energetice a anvelopei clădirii atunci când sunt înlocuite sau modernizate.

La stabilirea acestor cerințe, statele membre pot să facă o distincție între clădirile noi și cele deja existente, precum și între diverse categorii de clădiri.

Aceste cerințe țin seama de condițiile generale care caracterizează climatul interior, cu scopul de a evita posibile efecte negative, cum ar fi o ventilare necorespunzătoare, precum și de condițiile locale, destinația clădirii și vechimea acesteia.

Statele membre nu trebuie să stabilească cerințe minime de performanță energetică care nu sunt rentabile pe durata normată de funcționare.

Cerințele minime de performanță energetică sunt revizuite la intervale regulate care nu trebuie să depășească cinci ani și, dacă este necesar, sunt actualizate pentru a reflecta progresul tehnic din sectorul construcțiilor.

(2) Statele membre pot hotărî să nu stabilească sau să nu aplice cerințele menționate la alineatul (1) pentru următoarele categorii de clădiri:

(a)

clădiri protejate oficial ca făcând parte dintr-un sit protejat sau datorită valorii lor arhitecturale sau istorice deosebite, în măsura în care respectarea anumitor cerințe minime de performanță energetică ar modifica în mod inacceptabil caracterul sau înfățișarea acestora;

(b)

clădiri utilizate ca lăcașuri de cult sau pentru alte activități cu caracter religios;

(c)

construcții provizorii utilizate pe o perioadă de doi ani sau mai puțin, platforme industriale, ateliere și clădiri din domeniul agricol care nu sunt utilizate ca locuințe și care prezintă o cerere redusă de energie și clădiri nerezidențiale din domeniul agricol utilizate de un sector pentru care există un acord sectorial național în ceea ce privește performanța energetică;

(d)

clădiri rezidențiale care sunt utilizate sau destinate a fi utilizate fie mai puțin de patru luni pe an, fie, alternativ, pentru o perioadă limitată în cursul unui an și cu un consum de energie preconizat a reprezenta mai puțin de 25 % din valoarea care ar rezulta în urma utilizării pe tot parcursul anului;

(e)

clădiri independente cu o suprafață utilă totală mai mică de 50 m².

Articolul 5

Calculul nivelurilor optime, din punctul de vedere al costurilor, ale cerințelor minime de performanță energetică

(1) Până la 30 iunie 2011, Comisia stabilește prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolele 23, 24 și 25 un cadru metodologic comparativ de calcul al nivelurilor optime, din punctul de vedere al costurilor, ale cerințelor minime de performanță energetică a clădirilor și a elementelor acestora.

Cadrul metodologic comparativ se instituie în conformitate cu anexa III și face distincție între clădirile noi și clădirile existente, precum și între diverse categorii de clădiri.

(2) Statele membre calculează nivelurile optime, din punctul de vedere al costurilor, ale cerințelor minime de performanță energetică utilizând cadrul metodologic comparativ stabilit în conformitate cu alineatul (1) și parametri pertinenti, precum condițiile climatice și accesibilitatea practică a infrastructurii energetice, și compară rezultatele acestui calcul cu cerințele minime de performanță energetică în vigoare.

Statele membre raportează Comisiei toate datele de intrare și ipotezele utilizate pentru calculele menționate, precum și toate rezultatele acestora. ►M2 — Statele membre transmit rapoartele respective Comisiei la intervale periodice care să nu depășească cinci ani. Primul raport se transmite până la 30 iunie 2012.

(3) În cazul în care rezultatul comparației efectuate în conformitate cu alineatul (2) indică faptul că cerințele minime de performanță energetică aflate în vigoare sunt în mod semnificativ mai puțin eficiente din punct de vedere al energiei decât nivelurile optime, din punctul de vedere al costurilor, ale cerințelor minime de performanță energetică, statul membru în cauză justifică această diferență în scris către Comisie în raportul menționat la alineatul (2), însoțit, în măsura în care diferența nu poate fi justificată, de un plan care prevede pașii necesari pentru a reduce în mod semnificativ diferența până la următoarea revizuire a cerințelor de performanță energetică în conformitate cu articolul 4 alineatul (1).

(4) Comisia publică un raport privind progresele înregistrate de statele membre în ceea ce privește atingerea nivelurilor optime, din punctul de vedere al costurilor, ale cerințelor minime de performanță energetică.

▼M1

Articolul 6

Clădirile noi

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că noile clădiri îndeplinesc cerințele minime de performanță energetică stabilite în conformitate cu articolul 4.
- (2) Statele membre se asigură că, înainte de începerea lucrărilor de construcție a clădirilor noi, se ia în considerare fezabilitatea din punct de vedere tehnic, economic și al mediului înconjurător a sistemelor alternative de înaltă eficiență, dacă acestea există.

▼B

Articolul 7

Clădiri existente

Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că, atunci când clădirile sunt supuse unor renovări majore, performanța energetică a clădirii sau a părții clădirii care a făcut obiectul renovării este îmbunătățită pentru a satisface cerințele minime de performanță energetică stabilite în conformitate cu articolul 4, în măsura în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, funcțional și economic.

Cerințele respective se aplică clădirii renovate sau unității renovate a clădirii în ansamblu. Se pot aplica cerințe suplimentare sau alternative elementelor renovate ale clădirilor.

De asemenea, statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta faptul că, atunci când un element al unei clădiri care face parte din anvelopa clădirii și care are un impact semnificativ asupra performanței energetice a anvelopei clădirii este modernizat sau înlocuit, performanța energetică a elementului clădirii respectiv îndeplinește cerințele minime de performanță energetică, în măsura în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, funcțional și economic.

Statele membre determină aceste cerințe minime de performanță energetică în conformitate cu articolul 4.

▼M1

În ceea ce privește clădirile care fac obiectul unor renovări majore, statele membre încurajează utilizarea sistemelor alternative de înaltă eficiență, în măsura în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic, funcțional și economic, și abordează aspectele legate de condițiile care caracterizează un climat interior sănătos, protecția împotriva incendiilor și riscurile legate de activitatea seismică intensă.

Articolul 8

Sisteme tehnice ale clădirilor, electromobilitate și indicatorul gradului de pregătire pentru soluții inteligente

- (1) În scopul optimizării utilizării energiei de către sistemele tehnice ale clădirilor, statele membre stabilesc cerințe referitoare la sisteme în ceea ce privește performanța energetică globală, instalarea corectă și dimensionarea, reglarea și controlul corespunzătoare ale sistemelor tehnice ale clădirilor care sunt instalate în clădirile existente. Statele membre aplică aceste cerințe referitoare la sisteme și în cazul clădirilor noi.

Cerințele referitoare la sisteme se stabilesc pentru sistemele tehnice noi ale clădirilor, pentru înlocuirea și pentru îmbunătățirea acestor sisteme și se aplică în măsura în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, funcțional și economic.

Statele membre prevăd obligația, în cazul în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și economic, ca noile clădiri să fie echipate cu dispozitive cu autoreglare pentru reglarea separată a temperaturii în fiecare cameră sau, dacă este justificat, într-o zonă desemnată încălzită din unitatea de clădire. În clădirile existente, instalarea de astfel de dispozitive cu autoreglare este obligatorie atunci când se înlocuiesc generatoarele de căldură, în cazul în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și economic.

(2) În ceea ce privește clădirile nerezidențiale noi și clădirile nerezidențiale supuse unor renovări majore, care au mai mult de zece locuri de parcare, statele membre se asigură că este instalat cel puțin un punct de reîncărcare în înțelesul Directivei 2014/94/UE a Parlamentului European și a Consiliului (⁴) și infrastructura încastrată, și anume tubulatura pentru cabluri electrice, pentru cel puțin un loc de parcare din cinci, pentru a permite instalarea într-o etapă ulterioară a punctelor de reîncărcare pentru vehicule electrice în cazul în care:

(a)

parcarea se situează în interiorul clădirii și, în cazul renovărilor majore, măsurile de renovare includ parcarea sau infrastructura electrică a clădirii; sau

(b)

parcarea este adiacentă fizic clădirii și, în cazul renovărilor majore, măsurile de renovare includ parcarea sau infrastructura electrică a parcării.

Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului până la 1 ianuarie 2023 cu privire la potențiala contribuție a unei politici a Uniunii în materie de clădiri pentru promovarea electromobilității și, după caz, propune măsuri în această privință.

(3) Statele membre stabilesc cerințele pentru instalarea unui număr minim de puncte de reîncărcare pentru toate clădirile nerezidențiale cu peste douăzeci de locuri de parcare până la 1 ianuarie 2025.

(4) Statele membre pot decide să nu stabilească sau să nu aplice cerințele menționate la alineatele (2) și (3) în cazul clădirilor deținute și ocupate de întreprinderi mici și mijlocii, astfel cum sunt definite în titlul I din anexa la Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei (⁵).

(5) În ceea ce privește clădirile rezidențiale noi și clădirile rezidențiale supuse unor renovări majore, care au mai mult de zece locuri de parcare, statele membre asigură instalarea unei infrastructuri încastrate, și anume tubulatura pentru cabluri electrice, pentru fiecare loc de parcare pentru a permite instalarea, într-o etapă ulterioară, a punctelor de reîncărcare pentru vehicule electrice în cazul în care:

(a)

parcarea se situează în interiorul clădirii și, în cazul renovărilor majore, măsurile de renovare includ parcarea sau infrastructura electrică a clădirii; sau

(b)

parcarea este adiacentă fizic clădirii și, în cazul renovărilor majore, măsurile de renovare includ parcarea sau infrastructura electrică a parcării.

(6) Statele membre pot decide să nu aplice alineatele (2), (3) și (5) anumitor categorii de clădiri în cazul în care:

(a)

în ceea ce privește alineatele (2) și (5), s-au depus cereri de autorizație de construcție sau cereri echivalente până la 10 martie 2021;

(b)

infrastructura încastrată necesară s-ar baza pe micro sisteme izolate sau clădirile sunt situate în regiuni ultraperiferice în sensul articolului 349 din TFUE, în cazul în care aplicarea respectivelor alineate ar conduce la probleme semnificative pentru funcționarea sistemului energetic local și ar pune în pericol stabilitatea rețelei locale;

(c)

costul instalațiilor de reîncărcare și de încastrare depășește 7 % din costul total al renovării majore a clădirii;

(d)

o clădire publică face deja obiectul unor cerințe comparabile, în conformitate cu transpunerea Directivei 2014/94/UE.

(7) Statele membre prevăd măsuri în vederea simplificării instalării de puncte de reîncărcare în clădirile rezidențiale și nerezidențiale noi și existente și abordează posibilele obstacole în materie de reglementare, inclusiv privind procedurile de autorizare și de aprobare, fără a aduce atingere legislației referitoare la proprietate și închiriere din statele membre.

(8) Statele membre iau în considerare necesitatea unor politici coerente pentru clădiri, pentru mobilitatea ușoară și ecologică și pentru planificarea urbană.

(9) Statele membre se asigură că, la instalarea, înlocuirea sau modernizarea unui sistem tehnic al unei clădiri, este evaluată performanța energetică globală a părții modificate și, după caz, a sistemului complet modificat. Rezultatele sunt documentate și transmise proprietarului clădirii pentru a rămâne disponibile și pentru a putea fi folosite în scopul verificării conformității cu cerințele minime stabilite în temeiul alineatului (1) din prezentul articol și al eliberării de certificate de performanță energetică. Fără a aduce atingere articolului 12, statele membre decid dacă este cazul să solicite eliberarea unui nou certificat de performanță energetică.

(10) Comisia adoptă, până la 31 decembrie 2019, un act delegat în conformitate cu articolul 23, care să completeze prezenta directivă prin instituirea unui sistem comun opțional al Uniunii pentru evaluarea gradului de pregătire a clădirilor pentru soluții inteligente. Evaluarea se bazează pe analizarea capacității unei clădiri sau a unei unități de clădire de a-și adapta funcționarea la nevoile ocupantului și la rețea și de a-și îmbunătăți eficiența energetică și performanța globală.

În conformitate cu anexa Ia, sistemul comun opțional al Uniunii pentru evaluarea gradului de pregătire a clădirilor pentru soluții inteligente:

(a)

stabilește definiția indicatorului gradului de pregătire pentru soluții inteligente; și

(b)

stabilește o metodologie prin care acesta ar urma să fie calculat.

(11) Comisia adoptă, până la 31 decembrie 2019 și după consultarea părților interesate relevante, un act de punere în aplicare care detaliază modalitățile tehnice de implementare efectivă a sistemului menționat la alineatul (10) din prezentul articol, inclusiv un calendar pentru o fază de testare fără caracter obligatoriu la nivel național, și care clarifică relația complementară a sistemului față de certificatele de performanță energetică menționate la articolul 11.

Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 26 alineatul (3).

▼B

Articolul 9

Clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero

(1) Statele membre se asigură că:

(a)

până la 31 decembrie 2020, toate clădirile noi vor fi clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero; și

(b)

după 31 decembrie 2018, clădirile noi ocupate și deținute de autoritățile publice sunt clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero.

Statele membre elaborează planuri naționale pentru creșterea numărului de clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero. Aceste planuri naționale pot include obiective diferențiate în funcție de categoriile clădirilor.

(2) De asemenea, urmând exemplul sectorului public, statele membre trebuie să elaboreze politici și să ia măsuri de tipul stabilirii unor obiective în scopul de a stimula transformarea clădirilor renovate în clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero și să informeze Comisia cu privire la acestea prin intermediul planurilor lor naționale menționate la alineatul (1).

(3) Planurile naționale cuprind, printre altele, următoarele elemente:

(a)

aplicarea practică detaliată de către statul membru a definiției clădirilor al căror consum de energie este aproape egal cu zero, care să reflecte condițiile naționale, regionale sau locale ale acestuia și care să cuprindă un indicator numeric al consumului de energie primară, exprimat în kWh/m² pe an. Factorii de energie primară utilizați pentru stabilirea consumului de energie primară se pot baza pe valorile medii anuale naționale sau regionale și pot ține seama de standardele europene relevante;

(b)

obiective intermediare privind îmbunătățirea performanței energetice a clădirilor noi, până în 2015, în vederea pregătirii punerii în aplicare a alineatului (1);

(c)

informații privind politicile și măsurile financiare sau de altă natură adoptate în contextul alineatelor (1) și (2) pentru promovarea clădirilor al căror consum de energie este aproape egal cu zero, inclusiv detalii privind cerințele și măsurile naționale referitoare la utilizarea energiei din surse regenerabile în clădirile noi și în clădirile existente care fac obiectul unor renovări majore, în contextul articolului 13 alineatul (4) din Directiva 2009/28/CE și al articolelor 6 și 7 din prezenta directivă.

(4) Comisia evaluează planurile naționale menționate la alineatul (1), în special oportunitatea măsurilor avute în vedere de statele membre în ceea ce privește obiectivele prezentei directive. Comisia, ținând seama în mod corespunzător de principiul subsidiarității, poate solicita informații specifice suplimentare referitoare la cerințele prevăzute la alineatele (1), (2) și (3). În acest caz, statul membru vizat prezintă informațiile solicitate sau propune modificări în termen de 9 luni de la solicitarea formulată de Comisie. În urma unei evaluări, Comisia poate formula o recomandare.

▼M2

(5) În cadrul raportului privind starea uniunii energetice menționat la articolul 35 din Regulamentul (UE) 2018/1999, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, la fiecare patru ani, un raport cu privire la progresele înregistrate de statele membre în ceea ce privește creșterea numărului de clădiri cu consum de energie aproape egal cu zero. Pe baza acestor informații raportate, dacă este necesar, Comisia elaborează un plan de acțiune și propune recomandări și măsuri în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul (UE) 2018/1999 pentru creșterea numărului acestor clădiri și încurajarea bunelor practici în ceea ce privește transformarea rentabilă a clădirilor existente în clădiri cu consum de energie aproape egal cu zero.

▼B

(6) Statele membre pot decide să nu aplice cerințele prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) în cazuri specifice în care acest lucru poate fi justificat și în care analiza de rentabilitate pe durata normată de funcționare a clădirii respective este negativă. Statele membre informează Comisia cu privire la principiile regimurilor legislative relevante.

Articolul 10

Stimulente financiare și bariere de piață

(1) Având în vedere importanța furnizării unei finanțări adecvate și a altor instrumente în scopul catalizării performanței energetice a clădirilor și în scopul tranziției către clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero, statele membre iau măsurile necesare pentru a determina cele mai relevante instrumente în acest sens, în funcție de circumstanțele naționale.

▼M2

▼B

(4) După caz, Comisia asistă, la cerere, statele membre în elaborarea unor programe naționale sau regionale de sprijin financiar în scopul creșterii eficienței energetice a clădirilor, în special a celor existente, prin încurajarea schimbului de bune practici între autoritățile sau organismele naționale sau regionale responsabile.

(5) Pentru a îmbunătăți finanțarea în sprijinul punerii în aplicare a prezentei directive și ținând seama în mod adecvat de principiul subsidiarității, Comisia prezintă, de preferință până în 2011, o analiză, în special a următoarelor aspecte:

(a)

eficiența, adecvarea și suma reală utilizată din fondurile structurale și din programele-cadru la care s-a recurs în vederea creșterii eficienței energetice a clădirilor, în special a locuințelor;

(b)

eficiența utilizării fondurilor din partea BEI și a altor instituții financiare publice;

(c)

coordonarea dintre fondurile Uniunii și cele naționale și alte forme de sprijin care pot acționa ca o pârgie în vederea stimulării investițiilor în eficiența energetică și caracterul adecvat al fondurilor respective în scopul realizării obiectivelor Uniunii.

Pe baza analizei respective și în conformitate cu cadrul financiar multianual, Comisia poate prezenta, ulterior, Parlamentului European și Consiliului, în cazul în care consideră că este adecvat, propuneri referitoare la instrumentele Uniunii.

▼M1

(6) Statele membre leagă măsurile lor financiare privind îmbunătățirile în materie de eficiență energetică în cadrul renovării clădirilor de economiile de energie urmărite sau realizate, astfel cum sunt stabilite pe baza unuia sau a mai multor criterii dintre cele menționate mai jos:

(a)

performanța energetică a echipamentelor sau a materialelor utilizate pentru renovare, caz în care echipamentele sau materialele utilizate pentru renovare se instalează de către un instalator având nivelul adecvat de certificare sau de calificare;

(b)

valorile-standard pentru calcularea economiilor de energie ale clădirilor;

(c)

îmbunătățirile obținute în urma renovării respective, prin compararea certificatelor de performanță energetică emise înainte și după renovare;

(d)

rezultatele unui audit energetic;

(e)

rezultatele unei alte metode relevante, transparente și proporționale care indică îmbunătățirea performanței energetice.

(6a) Bazele de date pentru certificatele de performanță energetică permit colectarea de date privind consumul de energie măsurat sau calculat al clădirilor vizate, inclusiv, cel puțin, al clădirilor publice pentru care a fost emis, în conformitate cu articolul 12, un certificat de performanță energetică, astfel cum este menționat la articolul 13.

(6b) Se pun la dispoziție la cerere, în scopuri statistice și de cercetare, precum și proprietarului clădirii, cel puțin date agregate anonimizate conforme cu cerințele Uniunii și cu cele naționale de protecție a datelor.

▼B

(7) Dispozițiile prezentei directive nu împiedică statele membre să ofere stimulente pentru clădirile noi, lucrările de renovare sau elementele clădirilor care depășesc nivelurile optime din punctul de vedere al costurilor.

Articolul 11

Certificatele de performanță energetică

(1) Statele membre stabilesc măsurile necesare pentru instituirea unui sistem de certificare a performanței energetice a clădirilor. Certificatul de performanță energetică include performanța energetică a unei clădiri și valori de referință, cum ar fi cerințele minime de performanță energetică, pentru a da posibilitatea proprietarilor sau locatarilor clădirii sau ai unității clădirii să compare și să evalueze performanța energetică a clădirii.

Certificatul de performanță energetică poate include informații suplimentare, precum consumul anual de energie pentru clădirile nerezidențiale și procentul de energie din surse regenerabile în consumul total de energie.

(2) Certificatul de performanță energetică cuprinde recomandări pentru îmbunătățirea nivelului optim din punctul de vedere al costurilor sau a rentabilității performanței energetice a unei clădiri sau a unei unități de clădire, cu excepția cazului în care nu există un potențial rezonabil pentru o astfel de îmbunătățire comparativ cu cerințele de performanță energetică în vigoare.

Recomandările cuprinse în certificatul de performanță energetică vizează:

(a)

măsurile luate în legătură cu o renovare majoră a anvelopei clădirii sau a sistemului tehnic ori a sistemelor tehnice ale clădirii; și

(b)

măsurile pentru elementele distincte ale unei clădiri, independente de renovarea majoră a anvelopei clădirii sau a sistemului tehnic ori a sistemelor tehnice ale clădirii.

(3) Recomandările cuprinse în certificatul de performanță energetică sunt fezabile, din punct de vedere tehnic, pentru clădirea respectivă și pot furniza o estimare în ceea ce privește durata perioadelor de amortizare sau raportul costuri-beneficii pe durata normată de funcționare.

(4) Certificatul de performanță energetică precizează de unde poate obține proprietarul sau locatarul informații mai detaliate inclusiv în ceea ce privește rentabilitatea recomandărilor formulate în certificatul de performanță energetică. Evaluarea rentabilității se bazează pe o serie de ipoteze standard, precum estimarea cantității de energie economisite, a prețurilor energiei vizate și estimarea preliminară a costurilor. În plus, acesta conține informații privind pașii care trebuie urmați pentru a pune în practică aceste recomandări. Alte informații cu privire la subiecte conexe, precum auditurile în domeniul energiei sau stimulentele financiare sau de altă natură și posibilitățile de finanțare, pot fi de asemenea furnizate proprietarului sau locatarului.

(5) Sub rezerva normelor naționale, statele membre încurajează autoritățile publice să țină seama de rolul de lider pe care ar trebui să îl joace în domeniul performanței energetice a clădirilor, între altele prin punerea în aplicare a recomandărilor incluse în certificatele de performanță energetică eliberate pentru clădirile pe care le dețin, în perioada de valabilitate a certificatului.

(6) Pentru unitățile de clădire, certificarea poate să se bazeze pe:

(a)

o certificare comună a întregii clădiri; sau

(b)

pe evaluarea unei alte unități de clădire reprezentative cu aceleași caracteristici relevante din punctul de vedere al energiei din aceeași clădire.

(7) Pentru clădirile unifamiliale, certificarea se poate baza pe evaluarea unei alte clădiri reprezentative, similare din punctul de vedere al proiectării, dimensiunii și performanței energetice reale, cu condiția ca această similitudine să poată fi garantată de expertul care eliberează certificatul de performanță energetică.

(8) Certificatul de performanță energetică este valabil cel mult 10 ani.

(9) Până în 2011, în consultare cu sectoarele relevante, Comisia adoptă un sistem de certificare comun voluntar al Uniunii Europene pentru performanța energetică a clădirilor nerezidențiale. Această măsură se adoptă în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 26 alineatul (2). Statele membre sunt încurajate să recunoască sau să utilizeze acest sistem sau o parte a acestuia, adaptându-l la caracteristicile naționale.

Articolul 12

Eliberarea certificatelor de performanță energetică

(1) Statele membre asigură eliberarea unui certificat de performanță energetică pentru:

(a)

clădirile sau unitățile de clădire care sunt construite, vândute sau închiriate unui nou locatar; și

(b)

clădirile în care o suprafață utilă totală de peste 500 m² este ocupată de o autoritate publică și care este vizitată în mod frecvent de public. La 9 iulie 2015, acest prag de 500 m² va fi redus la 250 m².

Cerința de a elibera un certificat de performanță energetică nu se aplică în cazul în care certificatul, eliberat fie în conformitate cu Directiva 2002/91/CE, fie în conformitate cu prezenta directivă, este disponibil și valabil pentru clădirea sau unitatea de clădire în cauză.

(2) Statele membre impun ca, la construcția, vânzarea sau închirierea unei clădiri sau a unei unități de clădire, certificatul de performanță energetică sau o copie a acestuia să fie arătat potențialului nou locatar sau cumpărător și să fie înmănat acestuia.

(3) În cazul în care o clădire este vândută sau închiriată înainte de a fi construită, statele membre pot solicita vânzătorului să furnizeze o evaluare a viitoarelor performanțe energetice ale acesteia, prin derogare de la alineatele (1) și (2); în acest caz, certificatul de performanță energetică este eliberat cel târziu odată ce clădirea este construită.

(4) Statele membre impun ca, atunci când:

—

clădirile care dețin un certificat de performanță energetică;

—

unitățile de clădire dintr-o clădire care deține un certificat de performanță energetică; și

—

unitățile de clădire care dețin un certificat de performanță energetică

sunt oferite spre vânzare sau spre închiriere, indicatorul performanței energetice din certificatul de performanță energetică al clădirii sau al unității de clădire să figureze, după caz, în toate anunțurile din mijloacele de comunicare în masă comerciale.

(5) Dispozițiile prezentului articol se pun în aplicare în conformitate cu normele naționale aplicabile privind proprietatea în comun și coproprietatea.

(6) Statele membre pot exclude categoriile de clădiri menționate la articolul 4 alineatul (2) de la aplicarea alineatelor (1), (2), (4) și (5) din prezentul articol.

(7) Posibilele efecte ale certificatelor de performanță energetică asupra procedurilor juridice, dacă există, se stabilesc în conformitate cu normele naționale.

Articolul 13

Afișarea certificatelor de performanță energetică

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că, în cazul în care o suprafață utilă totală de peste 500 m² dintr-o clădire pentru care a fost eliberat un certificat de performanță energetică în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) este ocupată de autorități publice și este vizitată frecvent de public, certificatul de performanță energetică este afișat într-un loc unde să poată fi văzut de public.

La 9 iulie 2015, acest prag de 500 m² va fi redus la 250 m².

(2) Statele membre solicită ca, în cazul în care o suprafață utilă totală de peste 500 m² dintr-o clădire pentru care a fost eliberat un certificat de performanță energetică în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) este vizitată frecvent de public, certificatul de performanță energetică să fie afișat într-un loc vizibil publicului.

(3) Dispozițiile prezentului articol nu includ obligația de a expune recomandările incluse în certificatul de performanță energetică.

▼M1

Articolul 14

Inspecția sistemelor de încălzire

(1) Statele membre elaborează măsurile necesare pentru stabilirea de inspecții periodice ale părților accesibile ale sistemelor de încălzire sau ale sistemelor combinate de încălzire și ventilare, cu o putere nominală utilă de peste 70 kW, precum generatorul de căldură, sistemul de control și pompa (pompele) de circulație utilizate pentru încălzirea clădirilor. Inspecția include o evaluare a eficienței și a dimensionării generatorului de căldură în raport cu cerințele de încălzire ale clădirii, și, atunci când este relevant, ia în considerare capacitatea sistemului de încălzire sau a sistemului combinat de încălzire și ventilare a spațiului de a-și optimiza performanța în condiții de funcționare tipice sau medii.

În cazul în care nu au avut loc modificări ale sistemului de încălzire sau ale sistemului combinat de încălzire și ventilare a spațiului sau ale cerințelor de încălzire ale clădirii, după ce a fost efectuată o inspecție în temeiul prezentului alineat, statele membre pot alege să nu solicite ca evaluarea dimensionării generatorului de căldură să fie repetată.

(2) Nu li se aplică cerințele prevăzute la alineatul (1), cu condiția ca impactul global al unei astfel de abordări să fie echivalent cu cel care rezultă din alineatul (1), sistemelor tehnice ale clădirilor care fac în mod explicit obiectul unui criteriu convenit de performanță energetică sau al unui acord de natură contractuală în care se specifică un nivel convenit de îmbunătățire a eficienței energetice, cum ar fi contractele de performanță energetică, sau cele care sunt operate de un operator de utilități sau de rețea și, prin urmare, fac obiectul unor măsuri de monitorizare a performanței privind sistemul.

(3) Ca alternativă la alineatul (1), și cu condiția ca impactul global să fie echivalent cu cel care rezultă din alineatul (1), statele membre pot decide să ia măsurile necesare pentru a asigura furnizarea către utilizatori de consiliere în ceea ce privește înlocuirea generatoarelor de căldură, alte modificări ale sistemului de încălzire sau ale sistemului combinat de încălzire și ventilare a spațiului și soluții alternative pentru evaluarea eficienței și a dimensiunii adecvate ale respectivelor sisteme.

Înainte de a aplica măsurile alternative menționate la primul paragraf din prezentul alineat, fiecare stat membru documentează, prin intermediul unui raport pe care îl transmite Comisiei, echivalența impactului acestor măsuri în raport cu impactul măsurilor menționate la alineatul (1).

▼M2

Respectivul raport se transmite Comisiei în cadrul planurilor naționale integrate privind energia și clima ale statelor membre, menționate la articolul 3 din Regulamentul (UE) 2018/1999.

▼M1

(4) Statele membre stabilesc cerințe pentru a se asigura că, în cazul în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și economic, clădirile nerezidențiale care au sisteme de încălzire sau sisteme combinate de încălzire și de ventilare a spațiului cu o putere nominală utilă de peste 290 kW sunt echipate, până în 2025, cu sisteme de automatizare și de control ale clădirilor.

Sistemele de automatizare și de control ale clădirilor sunt capabile:

(a)

să monitorizeze, să înregistreze, să analizeze și să permită ajustarea în mod continuu a utilizării energiei;

(b)

să analizeze eficiența energetică a clădirii față de un criteriu de referință, să detecteze pierderile de eficiență ale sistemelor tehnice ale clădirii și să informeze persoana responsabilă cu instalațiile sau cu administrarea tehnică a clădirii în ceea ce privește oportunitățile de îmbunătățire a eficienței energetice; și

(c)

să permită comunicarea cu sistemele tehnice conectate ale clădirilor și cu alte dispozitive din interiorul clădirii și să fie interoperabile cu sistemele tehnice ale clădirilor care au tipuri diferite de tehnologii brevetate, de dispozitive și de producători.

(5) Statele membre pot stabili cerințe pentru a se asigura că clădirile rezidențiale sunt echipate cu:

(a)

funcționalitatea de monitorizare electronică continuă, care măsoară eficiența sistemelor și informează proprietarii sau administratorii clădirilor atunci când eficiența a scăzut semnificativ și când este necesară o revizie a sistemului; și

(b)

funcționalități de control eficace pentru a asigura generarea, distribuția, stocarea și utilizarea optimă a energiei.

(6) Clădirile care sunt conforme cu alineatul (4) sau (5) sunt scutite de cerințele prevăzute la alineatul (1).

Articolul 15

Inspecția sistemelor de climatizare

(1) Statele membre elaborează măsurile necesare pentru stabilirea de inspecții periodice ale părților accesibile ale sistemelor de climatizare sau ale sistemelor combinate de climatizare și de ventilare care au o putere nominală utilă mai mare de 70 kW. Inspecția include o evaluare a eficienței și a dimensionării sistemului de climatizare în raport cu cerințele de răcire ale clădirii și, atunci când este relevant, ia în considerare capacitatea sistemului de climatizare sau a sistemului combinat de climatizare și de ventilare de a-și optimiza performanța în condiții de funcționare tipice sau medii.

În cazurile în care nu au avut loc modificări ale sistemului de climatizare, ale sistemului combinat de climatizare și de ventilare sau ale necesităților de răcire ale clădirii după ce a fost efectuată o inspecție în temeiul prezentului alineat, statele membre pot alege să nu solicite ca evaluarea dimensionării sistemului de climatizare să fie repetată.

Statele membre care mențin cerințe mai stricte în temeiul articolului 1 alineatul (3) sunt scutite de obligația de notificare a acestora Comisiei.

(2) Nu li se aplică cerințele prevăzute la alineatul (1), cu condiția ca impactul global al unei astfel de abordări să fie echivalent cu cel care rezultă din alineatul (1), sistemelor tehnice ale clădirilor care fac în mod explicit obiectul unui criteriu convenit de performanță energetică sau al unui acord de natură contractuală în care se specifică un nivel convenit de îmbunătățire a eficienței energetice, cum ar fi contractele de performanță energetică, sau cele care sunt operate de un operator de utilități sau de rețea și, prin urmare, fac obiectul unor măsuri de monitorizare a performanței privind sistemul.

(3) Ca alternativă la alineatul (1) și cu condiția ca impactul global al acestei abordări să fie echivalent cu cel care rezultă din alineatul (1), statele membre pot decide să ia măsurile necesare pentru a asigura furnizarea către utilizatori de consiliere în ceea ce privește înlocuirea sistemelor de climatizare sau ale sistemelor combinate de climatizare și de ventilare, alte modificări ale sistemului de climatizare sau ale sistemului combinat de climatizare și de ventilare și soluții alternative pentru evaluarea eficienței și a dimensiunii adecvate a acestor sisteme.

Înainte de a aplica măsurile alternative menționate la primul paragraf din prezentul alineat, fiecare stat membru documentează, prin transmiterea unui raport Comisiei, echivalența impactului acestor măsuri în raport cu impactul măsurilor menționate la alineatul (1).

▼M2

Respectivul raport se transmite Comisiei în cadrul planurilor naționale integrate privind energia și clima ale statelor membre, menționate la articolul 3 din Regulamentul (UE) 2018/1999.

▼M1

(4) Statele membre stabilesc cerințe pentru a se asigura că, în cazul în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și economic, clădirile nerezidențiale cu o putere nominală utilă a sistemelor de climatizare sau a sistemelor combinate de climatizare și de ventilare de peste 290 kW sunt echipate, până în 2025, cu sisteme de automatizare și de control ale clădirilor.

Sistemele de automatizare și de control ale clădirilor sunt capabile:

(a)

să monitorizeze, să înregistreze, să analizeze și să permită ajustarea în mod continuu a utilizării energiei;

(b)

să analizeze eficiența energetică a clădirii față de un criteriu de referință, să detecteze pierderile de eficiență ale sistemelor tehnice ale clădirii și să informeze persoana responsabilă cu instalațiile sau cu administrarea tehnică a clădirii în ceea ce privește oportunitățile de îmbunătățire a eficienței energetice; și

(c)

să permită comunicarea cu sistemele tehnice conectate ale clădirilor și cu alte dispozitive din interiorul clădirii și să fie interoperabile cu sistemele tehnice ale clădirilor care au tipuri diferite de tehnologii brevetate, de dispozitive și de producători.

(5) Statele membre pot stabili cerințe pentru a se asigura că clădirile rezidențiale sunt echipate cu:

(a)

funcționalitatea de monitorizare electronică continuă, care măsoară eficiența sistemelor și informează proprietarii sau administratorii clădirilor atunci când eficiența a scăzut semnificativ și când este necesară o revizie a sistemului; și

(b)

funcționalități de control eficace pentru a asigura generarea, distribuția, stocarea și utilizarea optimă a energiei.

(6) Clădirile care sunt conforme cu alineatul (4) sau (5) sunt scutite de cerințele prevăzute la alineatul (1).

▼B

Articolul 16

Rapoarte de inspecție a sistemelor de încălzire și de climatizare

(1) După fiecare inspecție a unui sistem de încălzire sau de climatizare se elaborează un raport de inspecție. Fiecare raport de inspecție cuprinde rezultatul inspecției desfășurate în conformitate cu articolul 14 sau 15 și include recomandări pentru îmbunătățirea rentabilității performanței energetice a sistemului inspectat.

Recomandările pot avea la bază o comparație între performanța energetică a sistemului inspectat și cea a celui mai bun sistem disponibil care este fezabil și a unui sistem similar ca tip, în cazul căruia toate componentele relevante ating nivelul de performanță energetică impus de legislația aplicabilă.

(2) Raportul de inspecție este înmănat proprietarului sau locatarului clădirii.

Articolul 17

Experți independenți

Statele membre se asigură că certificarea performanței energetice a clădirilor și inspectarea sistemelor de încălzire și a sistemelor de climatizare sunt realizate în mod independent de către experți calificați și/sau autorizați, care lucrează fie ca independenți, fie ca angajați ai unor organisme publice sau întreprinderi private.

Experții sunt autorizați ținându-se seama de competența acestora.

Statele membre pun la dispoziția publicului informații cu privire la formare și la autorizare. Statele membre garantează punerea la dispoziția publicului fie a unor liste actualizate periodic cu experți calificați și/sau autorizați, fie a unor liste actualizate periodic ale societăților acreditate care oferă serviciile unor astfel de experți.

Articolul 18

Sistem de control independent

(1) Statele membre asigură instituirea, în conformitate cu anexa II, a sistemelor de control independent pentru certificatele de performanță energetică și pentru rapoartele de inspecție a sistemelor de încălzire și de climatizare. Statele membre pot institui sisteme separate pentru controlul certificatelor de performanță energetică și pentru controlul rapoartelor privind inspecția sistemelor de încălzire și de climatizare.

(2) Statele membre pot delega responsabilitatea de implementare a sistemelor de control independent.

În cazul în care decid să recurgă la această posibilitate, statele membre se asigură că sistemele de control independent sunt implementate în conformitate cu anexa II.

(3) Statele membre impun ca certificatele de performanță energetică și rapoartele de inspecție prevăzute la alineatul (1) să fie puse la dispoziția autorităților sau organismelor competente, la cerere.

▼ M1

Articolul 19

Reexaminare

Comisia, asistată de comitetul instituit în temeiul articolului 26, reexaminează prezenta directivă cel târziu până la 1 ianuarie 2026 din perspectiva de experienței acumulate și a progreselor înregistrate pe parcursul aplicării sale și, dacă este necesar, prezintă propuneri.

În cadrul respectivei reexaminării, Comisia analizează modul în care statele membre ar putea aplica abordările districtuale sau bazate pe vecinătate integrate în politica Uniunii privind clădirile și eficiența energetică, asigurându-se în același timp că fiecare clădire îndeplinește cerințele minime de performanță energetică, de exemplu prin intermediul programelor de renovare generală care se aplică mai multor clădiri într-un context spațial în loc să se aplice unei singure clădiri.

Comisia evaluează îndeosebi necesitatea unei îmbunătățiri suplimentare a certificatelor de performanță energetică în conformitate cu articolul 11.

▼ M1

Articolul 19a

Studiul de fezabilitate

Înainte de 2020, Comisia realizează un studiu de fezabilitate, care să clarifice posibilitățile și calendarul pentru introducerea inspecției sistemelor de ventilare de sine stătătoare și un pașaport opțional de

renovare a clădirilor care să vină în completarea certificatelor de performanță energetică, cu scopul de a oferi o foaie de parcurs în ceea ce privește renovarea pe termen lung și etapizată pentru o anumită clădire pe baza criteriilor de calitate, în urma unui audit energetic și care să schițeze măsurile și renovările relevante care ar putea îmbunătăți performanța energetică.

▼B

Articolul 20

Informare

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a informa proprietarii sau locatarii clădirilor sau ai unităților clădirilor în privința metodelor și practicilor care servesc la creșterea performanței energetice.

▼M1

(2) În special, statele membre furnizează proprietarilor sau locatarilor clădirilor informații cu privire la certificatele de performanță energetică, inclusiv în ceea ce privește scopul și obiectivele acestora, măsurile care sunt eficace din punctul de vedere al costurilor și, după caz, instrumentele financiare, în vederea îmbunătățirii performanței energetice a clădirii, precum și privind înlocuirea cazanelor cu combustibil fosil cu alternative mai sustenabile. Statele membre furnizează informații prin intermediul unor instrumente de consiliere accesibile și transparente, cum ar fi consilierea în materie de renovare și ghidurile unice.

▼B

La solicitarea statelor membre, Comisia asistă statele membre la organizarea unor campanii de informare în sensul alineatului (1) și al primului paragraf al prezentului alineat, campanii care pot fi cuprinse în cadrul unor programe ale Uniunii.

(3) Statele membre garantează că autoritățile responsabile de punerea în aplicare a prezentei directive beneficiază de orientare și formare. O astfel de orientare și formare răspunde în special importanței îmbunătățirii performanței energetice și permite luarea în considerare a combinației optime dintre îmbunătățirile în domeniul eficienței energetice, utilizarea energiei din surse regenerabile și a încălzirii și răcirii urbane în planificarea, proiectarea, construirea și renovarea zonelor industriale sau rezidențiale.

(4) Comisia este invitată să își îmbunătățească în continuare serviciile de informații, în special site-ul creat ca portal european în domeniul eficienței energetice a clădirilor, destinat cetățenilor, profesioniștilor și autorităților, pentru a asista statele membre în eforturile depuse în vederea informării și a sensibilizării. Informațiile prezentate pe acest site pot include trimiteri la legislația Uniunii Europene, națională, regională și locală relevantă, trimiteri la site-urile EUROPA care prezintă Planurile naționale de acțiune pentru eficiența energetică, trimiteri la instrumentele financiare disponibile, precum și exemple de bune practici la nivel național, regional și local. În contextul Fondului european de dezvoltare regională, Comisia își va continua și va intensifica în continuare serviciile de informații în scopul de a facilita utilizarea fondurilor disponibile prin furnizarea de asistență și de informații părților interesate, inclusiv autorităților naționale, regionale și locale, cu privire la posibilitățile de finanțare, ținând seama de cele mai recente modificări ale cadrului normativ.

Articolul 21

Consultare

Pentru a facilita punerea în aplicare efectivă a directivei, statele membre consultă părțile interesate implicate, inclusiv autoritățile locale și regionale, în conformitate cu legislația națională aplicabilă, după caz. Această consultare este deosebit de importantă pentru aplicarea articolelor 9 și 20.

Articolul 22

Adaptarea anexei I la progresul tehnic

Comisia adaptează punctele 3 și 4 din anexa I la progresul tehnic prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 23, 24 și 25.

▼M1

Articolul 23

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 5, 8 și 22 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 9 iulie 2018. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolele 5, 8 și 22 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 5, 8 sau 22 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European, și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

▼M1 _____

▼M1

Articolul 26

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

▼B

Articolul 27

Sancțiuni

Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a garanta faptul că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre transmit aceste dispoziții Comisiei până cel târziu la 9 ianuarie 2013 și îi notifică fără întârziere orice modificare ulterioară care aduce atingere acestora.

Articolul 28

Transpunere

(1) Statele membre adoptă și publică, până la 9 iulie 2012 cel târziu, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolelor 2-18, articolului 20 și articolului 27.

În ceea ce privește articolele 2, 3, 9, 11, 12, 13, 17, 18, 20 și 27, statele membre aplică aceste acte de la 9 ianuarie 2013 cel târziu.

În ceea ce privește articolele 4, 5, 6, 7, 8, 14, 15 și 16, statele membre aplică aceste acte de la 9 ianuarie 2013, cel târziu, în cazul clădirilor ocupate de autorități publice, și de la 9 iulie 2013, cel târziu, în cazul altor clădiri.

Statele membre pot amâna aplicarea articolului 12 alineatele (1) și (2) în ceea ce privește unitățile individuale ale clădirilor care fac obiectul închirierii, până la 31 decembrie 2015. Totuși, această amânare nu poate avea drept rezultat emiterea a mai puține certificate decât ar fi fost cazul în temeiul aplicării Directivei 2002/91/CE în statul membru în cauză.

Atunci când statele membre adoptă măsurile, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. De asemenea, ele conțin o mențiune în sensul că trimerile, efectuate în cuprinsul actelor cu putere de lege și al actelor administrative în vigoare, la Directiva 2002/91/CE se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și modul în care se formulează această mențiune.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 29

Abrogare

Directiva 2002/91/CE, astfel cum a fost modificată prin regulamentul indicat în anexa IV partea A, se abrogă cu efect de la 1 februarie 2012, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenul de transpunere în dreptul intern și de aplicare a directivei menționate în anexa IV partea B.

Trimiterile la Directiva 2002/91/CE se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa V.

Articolul 30

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 31

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

ANEXA I

Cadru general comun pentru calculul performanței energetice a clădirilor

(menționat la articolul 3)

▼M1

1. Performanța energetică a unei clădiri se determină pe baza consumului calculat sau real de energie și reflectă consumul tipic de energie pentru încălzirea spațiului, pentru răcirea spațiului, pentru apă caldă menajeră, pentru ventilare, pentru iluminatul încorporat, precum și pentru alte sisteme tehnice ale clădirilor.

Performanța energetică a unei clădiri este exprimată printr-un indicator numeric al consumului de energie primară în kWh/(m².an) atât în scopul certificării performanței energetice, cât și al conformității cu cerințele minime de performanță energetică. Metodologia aplicată pentru determinarea performanței energetice a clădirii este transparentă și deschisă pentru inovare.

Statele membre își descriu metodologia națională de calcul pe baza anexelor naționale privind standardele generale, și anume ISO 52000-1, 52003-1, 52010-1, 52016-1 și 52018-1, elaborate în cadrul mandatului M/480 acordat Comitetului European de Standardizare (CEN). Această dispoziție nu constituie o codificare legislativă a acestor standarde.

2. Necesarul de energie pentru încălzirea spațiilor, pentru răcirea spațiilor, pentru apa caldă menajeră, pentru ventilare, pentru iluminatul încorporat, precum și pentru alte sisteme tehnice ale clădirilor se calculează pentru a optimiza nivelurile de sănătate, de calitate a aerului interior și de confort definite de statele membre la nivel național sau regional.

Calculul energiei primare se întemeiază pe factorii de energie primară sau pe factorii de ponderare pentru fiecare vector energetic, care se pot baza pe mediile ponderate anuale – și, eventual, de asemenea, sezoniere sau lunare – la nivel național, regional sau local sau pe informații mai specifice puse la dispoziție pentru fiecare sistem centralizat.

Factorii de energie primară sau de ponderare se definesc de către statele membre. În aplicarea respectivilor factori la calcularea performanței energetice, statele membre se asigură că este urmărită performanța energetică optimă a anvelopei clădirii.

La calcularea factorilor de energie primară în scopul calculării performanței energetice a clădirilor, statele membre pot lua în considerare energia din surse regenerabile furnizată prin intermediul vectorului energetic și energia din surse regenerabile care este generată și utilizată la fața locului, cu condiția ca aceasta să se aplice pe o bază nediscriminatorie.

▼ M1

2a. În scopul exprimării performanței energetice a unei clădiri, statele membre pot defini indicatori numerici suplimentari pentru utilizarea de energie primară totală din surse neregenerabile și regenerabile, precum și pentru emisiile de gaze cu efect de seră produse în kg CO₂ eq/(m².an).

▼ B

3. Metodologia se stabilește ținându-se seama cel puțin de următoarele elemente:

(a)

următoarele caracteristici termice reale ale clădirii, inclusiv compartimentarea interioară a acesteia:

(i)

capacitatea termică;

(ii)

izolația termică;

(iii)

încălzirea pasivă;

(iv)

elementele de răcire; și

(v)

punțile termice;

(b)

instalațiile de încălzire și de alimentare cu apă caldă, inclusiv caracteristicile de izolare termică ale acestora;

(c)

instalațiile de climatizare;

(d)

ventilarea naturală și mecanică și, eventual, etanșeitatea la aer;

(e)

instalația de iluminat integrată (în special în sectorul nerezidențial);

(f)

proiectarea, poziționarea și orientarea clădirii, inclusiv climatul exterior;

(g)

sistemele solare pasive și de protecție solară;

(h)

condițiile de climat interior, inclusiv climatul interior prevăzut prin proiect;

(i)

aporturile interne.

▼M1

4. Trebuie să se țină seama de influența pozitivă a următoarelor aspecte:

▼B

(a)

condițiile locale de expunere la radiația solară, sistemele solare active și alte sisteme electrice și de încălzire bazate pe energie din surse regenerabile;

(b)

electricitatea produsă prin cogenerare;

(c)

sistemele de încălzire și de răcire centralizate sau de bloc;

(d)

iluminatul natural.

5. În sensul prezentului calcul, clădirile ar trebui să fie clasificate corespunzător în categoriile următoare:

(a)

clădiri unifamiliale de diferite tipuri;

(b)

blocuri de apartamente;

(c)

birouri;

(d)

clădiri de învățământ;

(e)

spitale;

(f)

hoteluri și restaurante;

(g)

construcții sportive;

(h)

clădiri pentru servicii de comerț en gros și cu amănuntul;

(i)

alte tipuri de clădiri cu consum energetic.

▼M1

ANEXA IA

Cadrul general comun pentru evaluarea gradului de pregătire a clădirilor pentru soluții inteligente

1.

Comisia stabilește definiția indicatorului gradului de pregătire pentru soluții inteligente și o metodologie prin care să fie calculat acesta, în scopul evaluării capacității unei clădiri sau a unei unități de clădire de a-și adapta funcționarea la nevoile ocupantului și ale rețelei și de a-și îmbunătăți eficiența energetică și performanța globală.

Indicatorul gradului de pregătire a clădirilor pentru soluții inteligente cuprinde elemente referitoare la creșterea economiilor de energie, evaluarea comparativă și flexibilitate, precum și funcționalitățile și capacitățile sporite care rezultă din dispozitive inteligente și mai interconectate.

Metodologia ține seama de o serie de elemente, cum ar fi contoarele inteligente, sistemele de automatizare și de control ale clădirii, dispozitivele cu autoreglare pentru reglarea temperaturii aerului interior, aparatele de uz casnic integrate, punctele de reîncărcare pentru vehiculele electrice, stocarea energiei și funcționalitățile detaliate, precum și interoperabilitatea respectivelor elemente, dar și de avantajele unor condiții care caracterizează climatul interior, ale eficienței energetice, ale unor niveluri de performanță și ale unei flexibilități permise.

2.

Metodologia se bazează pe trei funcționalități esențiale referitoare la clădiri și la sistemele tehnice ale clădirilor:

(a)

capacitatea de a menține performanța energetică și funcționarea clădirii prin adaptarea consumului de energie, de exemplu prin utilizarea energiei din surse regenerabile;

(b)

capacitatea de a-și adapta modul de funcționare ca răspuns la nevoile ocupanților, acordând totodată o atenție deosebită disponibilității caracteristicilor privind ușurința în utilizare, menținerii unor condiții care caracterizează un climat interior sănătos și capacității de a raporta consumul de energie; și

(c)

flexibilitatea cererii totale de energie electrică din partea unei clădiri, inclusiv capacitatea acestuia de a permite participarea la un răspuns la cerere activ și pasiv, dar și implicit și explicit, în raport cu rețeaua, de exemplu prin intermediul flexibilității și al capacităților de redirectionare a sarcinii.

3.

De asemenea, metodologia poate să țină seama de următoarele elemente:

(a)

interoperabilitatea dintre sisteme (contoarele inteligente, sistemele de automatizare și de control ale clădirilor, aparatele de uz casnic integrate, dispozitivele cu autoreglare pentru reglarea temperaturii aerului interior, senzorii de calitate a aerului interior și sistemele de ventilare); și

(b)

influența pozitivă a rețelelor de comunicare existente, în special existența unei infrastructuri fizice interioare pregătite pentru rețele de mare viteză, cum ar fi eticheta voluntară „accesibilitate pentru serviciile în bandă largă”, precum și existența unui punct de acces pentru clădirile colective, în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2014/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului (⁶).

4.

Metodologia nu afectează negativ sistemele naționale existente privind certificarea performanței energetice și se bazează pe inițiative conexe la nivel național, ținând totodată seama de principiul referitor la proprietatea ocupanților, de protecția datelor, de confidențialitate și securitate, în concordanță cu legislația relevantă a Uniunii privind protecția datelor și confidențialitatea, precum și de cele mai bune tehnici disponibile pentru securitatea cibernetică.

5.

Metodologia stabilește formatul cel mai adecvat pentru parametrul vizând indicatorul gradului de pregătire pentru soluții inteligente și trebuie să fie simplă, transparentă și ușor de înțeles de către consumatori, proprietari, investitori și participanții la piața privind răspunsul la cerere.

▼B

ANEXA II

Sisteme de control independent al certificatelor de performanță energetică și al rapoartelor de inspecție

1. ► **M1** Autoritățile competente sau organismele cărora autoritățile competente le-au delegat responsabilitatea de a implementa sistemul de control independent fac o selecție aleatorie care vizează toate certificatele de performanță energetică eliberate în fiecare an și le supun unei verificări. Eșantionul trebuie să fie suficient de mare pentru a asigura rezultate semnificative din punct de vedere statistic în ceea ce privește conformitatea. ◀

Verificarea se bazează pe opțiunile indicate mai jos sau pe măsuri echivalente:

(a)

verificarea validității datelor de intrare ale clădirii pe baza cărora s-a emis certificatul de performanță energetică și a rezultatelor indicate în certificat;

(b)

verificarea datelor de intrare și a rezultatelor din certificatul de performanță energetică, inclusiv a recomandărilor formulate;

(c)

verificarea completă a datelor de intrare ale clădirii pe baza cărora s-a emis certificatul de performanță energetică, verificarea completă a rezultatelor indicate în certificat, inclusiv a recomandărilor formulate, și inspecția la fața locului a clădirii, dacă este posibil, pentru a se verifica concordanța între informațiile furnizate în certificatul de performanță energetică și clădirea certificată.

2. Autoritățile competente sau organismele cărora autoritățile competente le-au delegat responsabilitatea de a implementa sistemul de control independent selecționează aleatoriu cel puțin un procent semnificativ din punct de vedere statistic din totalul rapoartelor de inspecție emise anual și le supun unei verificări.

▼ **M1**

3. Atunci când se adaugă informații într-o bază de date, autoritățile naționale dispun de posibilitatea de a identifica autorul adăugării, în scopuri de monitorizare și de verificare.

▼ **B**

ANEXA III

Cadru metodologic comparativ pentru identificarea nivelurilor optime, din punctul de vedere al costurilor, ale cerințelor de performanță energetică pentru clădiri și pentru elementele clădirilor

Cadrul metodologic comparativ permite statelor membre să determine performanțele energetice ale clădirilor și ale elementelor clădirilor și aspectele economice ale măsurilor legate de performanța energetică și să stabilească legături între acestea, în vederea identificării nivelului optim din punctul de vedere al costurilor.

Cadrul metodologic comparativ este însoțit de orientări care detaliază modalitățile de aplicare a acestui cadru pentru calculul nivelurilor de performanță optime din punctul de vedere al costurilor.

Cadrul metodologic comparativ permite luarea în considerare a modelelor de utilizare, a condițiilor climatice exterioare, a costurilor de investiție, a categoriei clădirii, a costurilor de întreținere și a costurilor de exploatare (inclusiv costurile și economiile de energie), a veniturilor din energia produsă, după caz, și a costurilor de eliminare, după caz. Cadrul ar trebui să se bazeze pe standardele europene relevante corespunzătoare prezentei directive.

De asemenea, Comisia furnizează:

—
orientări care însoțesc cadrul metodologic comparativ; aceste orientări vor permite statelor membre să ia măsurile prezentate în continuare;

—
informații în ceea ce privește evoluțiile estimate ale prețului energiei pe termen lung.

Pentru aplicarea cadrului metodologic comparativ de către statele membre, condițiile generale, exprimate în parametri, sunt prevăzute la nivel de stat membru.

Cadrul metodologic comparativ impune statelor membre:

—
să definească clădirile de referință care se caracterizează prin funcțiile pe care le îndeplinesc și sunt reprezentative pentru acestea și pentru amplasarea geografică, inclusiv din punctul de vedere al condițiilor climatice din interior și din exterior. Clădirile de referință includ atât clădirile rezidențiale, cât și pe cele nerezidențiale, atât noi, cât și existente;

—
să definească măsurile în materie de eficiență energetică care urmează să fie evaluate pentru clădirile de referință. Acestea pot fi măsuri pentru clădirile individuale în ansamblul lor, pentru elementele individuale ale clădirilor sau pentru o combinație de elemente ale clădirilor;

—
să evalueze nevoile primare și finale de energie ale clădirilor de referință și ale clădirilor de referință cărora li se aplică măsuri specifice de eficiență energetică;

—
să calculeze costurile (și anume valoarea netă actualizată) ale măsurilor de eficiență energetică (astfel cum se precizează la a doua liniuță) pe durata normată de funcționare preconizată aplicată clădirilor de referință (astfel cum se precizează la prima liniuță) prin aplicarea principiilor cadrului metodologic comparativ.

Prin calcularea costurilor măsurilor de eficiență energetică pe durata normată de funcționare preconizată, statele membre evaluează eficiența din punctul de vedere al costurilor a diferitelor niveluri ale cerințelor minime de performanță energetică. Aceasta va permite stabilirea nivelurilor optime din punctul de vedere al costurilor ale cerințelor de performanță energetică.

ANEXA IV

PARTEA A

Directiva abrogată, cu modificarea sa ulterioară
(menționată la articolul 29)

Directiva 2002/91/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 1, 4.1.2003, p. 65)	
--	--

PARTEA B

Termene de transpunere în dreptul intern și de aplicare (menționate la articolul 29)

Directiva	Termen de transpunere	Data aplicării
2002/91/CE	4 ianuarie 2006	4 ianuarie 2009, doar în ceea ce privește articolele 7, 8 și 9

ANEXA V

Tabel de corespondență

Directiva 2002/91/CE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 punctul 1	Articolul 2 punctul 1
—	Articolul 2 punctele 2 și 3
Articolul 2 punctul 2	Articolul 2 punctul 4 și anexa I
—	Articolul 2 punctele 5, 6, 7, 8, 9, 10 și 11
Articolul 2 punctul 3	Articolul 2 punctul 12
Articolul 2 punctul 4	Articolul 2 punctul 13
—	Articolul 2 punctul 14
Articolul 2 punctul 5	Articolul 2 punctul 15
Articolul 2 punctul 6	Articolul 2 punctul 16
Articolul 2 punctul 7	Articolul 2 punctul 17
Articolul 2 punctul 8	Articolul 2 punctul 18
—	Articolul 2 punctul 19
Articolul 3	Articolul 3 și anexa I
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 4 alineatul (1)

Articolul 4 alineatul (2)	—
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 4 alineatul (2)
—	Articolul 5
Articolul 5	Articolul 6 alineatul (1)
—	Articolul 6 alineatele (2) și (3)
Articolul 6	Articolul 7
—	Articolele 8, 9 și 10
Articolul 7 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 11 alineatul (8) și articolul 12 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 11 alineatul (6)
Articolul 7 alineatul (1) al treilea paragraf	Articolul 12 alineatul (6)
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 11 alineatele (1) și (2)
—	Articolul 11 alineatele (3), (4), (5), (7) și (9)
—	Articolul 12 alineatele (1), (3), (4), (5) și (7)
Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 13 alineatele (1) și (3)
—	Articolul 13 alineatul (2)
Articolul 8 litera (a)	Articolul 14 alineatele (1) și (3)
—	Articolul 14 alineatul (2)
Articolul 8 litera (b)	Articolul 14 alineatul (4)
—	Articolul 14 alineatul (5)
Articolul 9	Articolul 15 alineatul (1)
—	Articolul 15 alineatele (2), (3), (4) și (5)
—	Articolul 16
Articolul 10	Articolul 17
—	Articolul 18
Articolul 11 formularea introdactivă	Articolul 19
Articolul 11 literele (a) și (b)	—
Articolul 12	Articolul 20 alineatul (1) și articolul 20 alineatul (2) al doilea paragraf
—	Articolul 20 alineatul (2) primul paragraf și articolul 20 alineatele (3) și (4)
—	Articolul 21
Articolul 13	Articolul 22

—	Articolele 23, 24 și 25
Articolul 14 alineatul (1)	Articolul 26 alineatul (1)
Articolul 14 alineatele (2) și (3)	—
—	Articolul 26 alineatul (2)
—	Articolul 27
Articolul 15 alineatul (1)	Articolul 28
Articolul 15 alineatul (2)	—
—	Articolul 29
Articolul 16	Articolul 30
Articolul 17	Articolul 31
Anexa	Anexa I
—	Anexele II-V

(¹) Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1).

(²) Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE (JO L 211, 14.8.2009, p. 55).

(³) Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernanța uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).

(⁴) Directiva 2014/94/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi (JO L 307, 28.10.2014, p. 1).

(⁵) Recomandarea Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

(⁶) Directiva 2014/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind măsuri de reducere a costului instalării rețelelor de comunicații electronice de mare viteză (JO L 155, 23.5.2014, p. 1).